

Kopi som målfølger til Mo.~~113076~~

Benrik Aarberg,
Bøkkergt. 16,
5035 Bergen/Sandv.

Bergen, den 5/5 - 90..

Herr Knut Baardseth,
Boks 30,
2310 Stange.

113082

Ditt brev av 27/4 mottok jeg straks etter at jeg hadde sendt mitt brev av 30/4. - Når det gjelder "konfidensielt" tenkte jeg helst på listen over fangene og deres dommer. Det er vel ikke alle som vil være begreistret over kunngjøring. Ellers behandles det etter beste skjønn. Hos meg ønsker man ikke at barnebarna skal bli fortalt, men jeg tror dog at noen er orientert av velvillige fortellere, men de lar seg ikke merke med noe. -

Jeg vil idag skrive historien om Sverre Nesheim. Den fortjener å erindres, og der er vel andre lignende historier?

Fanger hadde noen telegrafister på strekningen Måløy - Stavanger. Til dette kunne ikke brukes n.s.-folk som var kjendt, for de skulle kun brukes i tilfelle storangrep. Det var et særsyn at jeg ble godtatt for utbetalinger, men ved angrep opphørte jo denne min virksomhet automatisk. - Hvis noen trengte deler til, eller ettersyn av sine apparater, var det eksperter fra tyskerne som måtte reise og ordne opp. Til slike reiser brukte de småfartøyer, som nok hadde forskjellige oppdrag for dem. Dette var noe som ikke vedkom meg, og jeg møtte kun 2 av kystskipperne, Sverre Nesheim og Ingvald Furre, som omtales senere.

Sverre Nesheim møtte jeg dessværre tilfeldig hos Fanger privat, og han fikk peiling på meg. - Den 8/2-45 hadde Fanger ham med til meg på Norsild's kontor. Sverre Nesheim skulle da slutte, gr. avvikling, og han skulle få kjøpe båten. Salget måtte gå gjennom et firma, og så ble det Norsild som måtte stå som selger. Hva Nesheim ev. har betalt kontant vet jeg ikke, men han ga en veksel på kr. 4.050.- som forfalt 8/5-45. Denne ble sendt til banken for inkasso.

Den 8de Mai kom, og samtidig et brev til meg fra Nesheim, hvori han ber meg be tyskerne om utsettelse med betalingen for ham. Vekselen ble tilbakekaldt fra banken, men den havnet hos politiet.

Nesheim var en sleip type som jeg ikke kunne noe med, og jeg besluttet å ta vare på brevet fra ham. Dette viste seg å være bra.

Da jeg ble arrestert og kom til forhør, viste det seg at det var et angiverbrev fra Nesheim som var årsaken, og han hadde lagt ut om meg og telegrafister han hadde fått kjennskap til, og han møtte stadig hos politiet og fortalte sine historier. Til slutt ble han selv arrestert, politiet hadde jo vekselen. Han ønsket sikkert å opptre som "god nordmann", som kunne gi viktige opplysninger, men p.g.a. vekselen, røpet han også selv.

- 2 -

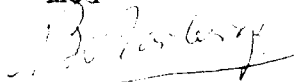
Når det gjelder vekselen påsto Nesheim nå at han hadde betalt den kontant til meg uten å få kvittering. Jeg nektet selvfølgelig, og opplyste om hans brev til meg, som jeg hadde tatt vare på. Han innrømmet deretter at han ikke hadde innfridd vekselen, men påsto at han hadde betalt kr. 300.- i avdrag til meg. Se vedlagte brev ang. dette. Avdragsbetalingen var også løgn, men jeg gad ikke skrive mere, og jeg ble ikke krevet. Jeg antar at E.D. ikke trodde på avdragsbetalingen.

Disse telegrafister hadde aldri vært i aksjon. De hadde ingen oppdrag uten å være på plass i påkommende tilfelle, de måtte absolutt være ukjendte. Det ble derfor også sagt, - at egentlig har de ikke utført noen gal handling, men de må dømmes meget strengt for det de kanskje kunne kommet til å gjøre. - De var daglig i kontakt med en sentral, vistnok på Nygård, for å vise at de var på plass, og da kunne de komme med opplysninger om ev. mangler etc. - Uten Nesheims angiverbrev ville disse antagelig fortsatt vært ukjent.

Når det gjelder Ingvald Furre, så var dette en annen kar med båtteneste. Men denne båten gikk ned i Sognesjøen, og her var det assuransen det gjaldt, og igjen måtte Norsild tre til.

Jeg ble innkaldt som vitne i Furre's sak i Oslo, men det var lite jeg kunne si om ham. - Se forøvrig vedl. vedr. Ingv. Furre.

Med hilsen

Div. vedlegg.